

BATAKLIĞI KURUTACAĞIZ

YAĞMUR TUNALI

Bataklığı kurutacağız

A. Yağmur Tunalı

Varlıklarımızı sömüren, bizi türlü oyunlarıyla bunaltan, ne idüğü hakikaten belirsiz -sözüm ona- rejimi yaratanlara da böyle bakmak lazım. Bize, insanoğlunun hırsının ulaştığı zirvelerden dökülen kayaların kaç türlü yıkımını gösterdiler. Uyanacaklar dayaklarıyla uyandılar. **Ziya Gökalp**'ın, imparatorluğumuzun dağılışının son yıllarında "Vur, eski kölesi uyandır onu!" dediğine içerden örnek budur. Böyle de uyanacağız. "Kötülere teşekkür borcumuz var" diyenler, çıplak gözün gördüğüyle, basit aklın anladığıyla yetinmiyorlar. Bize şaşmaz gerçeğin öbür yüzünü gösteriyorlar. Galiba, yaradılışın şifresine yakın duranlar onlardır.

Safımız belli

Kötünün varlığını kabullenmek, ettiğini-edeceğini kabule yol açmaz. İşte safımız burada belli olur. Kötüye karşı mücadele, insan tarafımızı, devam cevherimizi gösterir. Türkçemizde "Nemelâzımcılık" tabiri var. Bin kere kahredici ve kahredilecek, "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın!" deyişi var. Bunları yaşadıklarımızla biz yarattık. Gelmiş ve gitmemiş, gönderilememiş karabasanlarımızdır. Kayıplarımızın ana sebebi sayılsa yeridir. Hemen her söylediği yalan çıkan siyasetçilerin hala ayakta kalışının sebebi de bizdeki bu bozukluktur. Bunlar, hayatımızı kemiren mikroplar, damla damla eriten, uzun zaman ayarlı ağulardır. Türkiye, bu yüzden organize bir kötülüğün adım adım iktidara taşındığını gördü.

Seçim bitti. 21 yılın karnesini bundan sonra daha soğukkanlı bir bakışla anlamaya çalışacak ve eminim çok konuşacağız.

Dikkat çekmek isterim: En büyük eksikimiz, yaşadıklarımızı enine boyuna tartışmamaktır. Neler yaşadığımızı en ince ayrıntılarına kadar anlayacak ve anlatacağız. Millet ve devlet hayatı için vazgeçilmez bir iştir. Akademyamızın, aydınlarımızın bir görevi budur. Üniversitelerin lokomotif görevi vardır. Bugünden tezi yok, projelendirecek ve ne yaşadığımızı anlamaya çalışacağız. Medenî toplum olacaksak, bu anlama gayreti, dondurulacak, söndürülecek bir zihin işi olmaktan çıkarılacaktır. Bu karartmayı da bitireceğiz. Memleket, tenkitçi kafaları, namuslu beyinleri öne çıkaracak. Belli ki bizde eksiktir. Bu değeri hatırlayacak, daha doğru bir ifadeyle yaratacağız. Evet yaratacağız.

Kâbustu

Gördüğümüz bir kâbustu. Dile kandık. Secdeye, seccadeye kandık. Cami, cemaat kötülüğe aktı. Aslında buna şaşılmaz. Biraz tarih bilenler en büyük aldatmaların-aldanmaların din üzerinden geldiğini bilirler. Çünkü insan ve hayat iyiyle kötüyü bir arada taşır. Dinler, insan elinde ne hale gelir, nasıl kullanılır tarihte görünür. Şüphesiz, bu da yaradılışın şaşmaz kanunudur. Denen ve edilen arasında iyi ve kötü kadar farklılık ve terslik olabilir. Bunu yaşadık, yaşıyoruz. İş, iyinin kötüyü, kötünün iyiyi göstermesinde ve apaçık görülmesindedir. İş ki, kötüye meyli kendi içinde donduranlar olsun ve iyiyi, iyiliği sulayan bir gayret öne çıksın.

Şurası kesin ki, dinler, iyilik getirdiği kadar da kötülüğe zemin hazırlamışlardır. İnsanın anladığı daha çok kendisinde olandır. İnsan, kendine yontmaya hazırdır ve her davranışına bahane ve gerekçe arar. Dinden yürüyenlerde bunun en ahlaksız örneklerinin görülmesine şaşılmaz. Hırslarına heveslerine yenik düşen insanın en sefil örneği dinden geçinenlerdedir. Tarihin mezarlığında çürüyen, çürüdüğü halde pis kokuları hayatımızı zehirlemeye devam eden onlardır.

Avrupa Ortaçağı'ndan, Kiliseden, engizisyonndan şikâyet edenlerin çoğu benzerini-beterini yapan ve yaşatanlardır. Bu manada Doğu, din bezirgânlarının, sahtekârların cennetidir. İslam Dünyasının çıkamadığı dehliz budur. Türkiye, son iktidarımızla bu cehenneme battığını görecektedir kadar kötü şeyler yaşadı. Umalım ki görsün ve buradan çıksın!

Hürmüz ufukta görüldü

Günlük yaşamın sığ bakışından biraz geriye ve yukarıya çekilerek bakacağız. Günlük yaşayanlar yaşasın. Bu hayatın dış görünüşünde yuvarlanmak onlar içindir. Kalabalıklar böyle yaşar. Yalnız, hayatı kuran ve yön verenler onlar değildir. Düşünce çilesinde kıvrananlar hayatı mayalar. *Öncü, önder* dediklerimiz bunlardır. Aydınların idare ettiği bir mana(kültür) dünyası varsa, yaşattıkları dalgalanmalar siyasetten, ticaretten bin kat önemlidir. Toplumun atı kültür süvarileriyle kişner. Her şeyden önce ahlâk işidir. Eksişimiz, yanlışımız, doğrumuz eğrimiz buralardadır. Düştüğçe düştüysek bu alanlara bakacağız.

Dünya zıtların çarpıştığı bir meydan. Bitmeyen savaş varsa budur. Her an o harbin içindeyiz. Ferd olarak içindeyiz. Toplum olarak içindeyiz. İnsanlık olarak içindeyiz. Buradan bakan galiba her meselenin özünün özünü görür. Zerdüştlüğün diliyle söylersek iyi ve kötünün timsâli *Hürmüz* ve *Ehrimen*'dir. *Hürmüz* iyiliği, *Ehrimen* kötülüğü temsil eder. İnsanlık bu zıtların savaşını yaşar. Galibiyet devamlı el değiştirir. Biz de iyilikle kötülüğün amansız cidâlini gördük. Şüphesiz, *Ehrimen*'in galip geldiği bir dönemden geçiyoruz. İyiler sustuğu için kötünün şirretliği ön aldı. *Hürmüz*'ü öne geçirmeye çalışacağımız bir dönem açılmış görünüyor.

Yeni bir devrin başlangıcı

Olan hiçbir şey tesadüfi değildir. Bu da bir yaratılış kanunudur. Başımıza gelenlerin sebebi biziz. Unutmayacağımız budur. Görüp gösterenlerimiz zayıf kaldı. Bu hallere düşmemiz normaldi. Korktuk, çekindik. Nemelazımcılığın, "*Bana dokunmayan yılan bin yaşasın!*" demeye kadar varan insan örnekleriyle çevriliydik. Bu filmi değişik şekillerde görmüştük. Yine, yine yaşadık. Birileri kendisi için her değeri kullanır ve bizi değersiz bırakırken seyrettik. **Âkif**'in dediği gibi "*Böyle bir gecenin seherinden hayr umulmazdı*". Yaratılışın kanunları kesindir, çalışan kazanır. Çalışan **Firavun**, **Musa**'yı yendi. *Ehrimen* çalıştı ve üstümüze abandı.

Diyeceğim o ki, din diliyle hayata bakanlar baksın. Dinin uzmanlarını biz de okuyalım. Entelektüel bir iştir. Değerleri, objektif değerler olarak ve cübbesiz sarıksız bir dille duyalım. Din dilini hayatımızın merkezine alırsak bezirgânlara gün doğuyor. Aldananlarımız, kullanılanlarımız oluyor değil, çok oluyor. Dini ferdi plana çekeceğiz. Başka çare yoktur. Objektif kurallara, bilgiye, görgüye, çağımızın ger(ç)eklerine göre yaşamaya bakacağız. Kimse bize din üzerinden parti-seçim propagandası yapamayacak.

Camide miting yapıldığını gördük. Sonuncusunu iki gün önce Ayasofya'da gördük. Olacak iş değildi, oldu. Ağzını her açışta *inşallah maşallah elhamdülillah* diyenin başımıza neler açtığını gördük. Dinden bahseden siyasetçiyi, lideri, kanaat önderi kılıklı kişi ve toplulukları çizgiye davet etmeyeceğiz, din dilini sarf malzemesi olmaktan çıkararak çizgiye çekeceğiz. Sahtelikten, soyulmaktan, kırılmaktan kurtulmak istiyorsak bunları yapacağız.

"Aklın yolu bir"

Devlet idaresi akılla olur. Aklın gereği, yaşanan dönemin bilgisi-görgüsü, şartları ne ise onu en iyi şekilde anlamak ve temsil etmek yolunu seçmektir. Buğday yetiştirmenin yolları vardır. Bunun için bilgiye ihtiyaç vardır. O kadardır. Oraya başka bir dili hâkim kılsak araçlar türüyor. Araçlar

dediğimiz tam manasıyla tefecidir. O tefeciler siyasete girerse - ki ballı börek peşindedirler, girerler-
ülkede tutunacak dal kalmaz. Her şey değersizleşir. Biz bunu yaşadık.

Batı'nın yaptığı gibi din tefeciliğini hayatımızdan çıkaracağız. Başka yol yok. Kurulu düzene egemen olma hevesini duyamayacakları şekilde çıkaracağız. Siyasetçiler tanrılık taslayamayacak, insan gibi işlerine bakacaklar. Biz onları eleştireceğiz. Her zaman eleştireceğiz. Yetki verdiklerimizin sorumluluğu da o kadar olacak. Hatta bir kat daha ağır olacak. Yapanın yanına kâr kalmayacak. Hesap verilir bir siyaseti, ölçülü-düzenli bir hayatı yeniden kuracağız.

Bu dehlizden çıkacağız demiştim. Evet çıkacağız. Bugünden tezi yok, konuşacaklarımız bunlardır.

Önemli Not: Bu yazıyı Cuma günü yazdım. Hassas meseleler ve teklifler barındırdığı için Hocalar Hocası, bilgemiz Prof. Dr. E. Ruhi Fırlalı'ya gönderdim ve muvafakatini aldım. Seçimin sonucuna bakmadan yayınlayacağım dedim. Okuyucularım bilirler, hep söyledim, bu dehlizden çıkacağız. Seçim sadece bir sonuç ve başlangıç. Seçimle işin bitmeyeceği, asıl işin o zaman başlayacağı muhakkak. Bu satırları, bu vakte kadar yazdıklarım gibi yol haritamızı belirleyeceklerin dikkatine çarpar ümidiyle yazdım. Devletlülere duyan, okuyan olur mu bilmiyorum.